

I Moskva er d om at kede sig

Alt kan lade sig gøre, men intet sker i byen, hvo

Har De — netop De — inderst inde en drøm om en dag at se Moskva, byen med de løgformede kupler?

Så lyt, først af alt, til et fornuftigt råd: Hav god tid. Ja, mere end det: Hav oceaner af den.

Hvis De tror, De har oplevet bureaukrati og firkantethed ud over enhver sund (dansk) sans i f.eks. Sverige eller Finland, så tænk om igen. De kan gange med 20. Så har De Sovjet.

Moskva er en spændende by. Overalt hvor De kommer frem vil De kunne møde ægte russere — oftest i flok og på arbejde. Der vil typisk være tale om, at mal ansætter fire eller fem m/k til at passe f.eks. en garderobe på en restaurant. Imidlertid vil disse som regel være så optaget af deres indbyrdes diskussion, at de ikke samtidig kan påtage sig at sørge for Deres hat.

Formentlig er det et forsøg på at undgå den arbejdsløshed, man kender i de kapitalistiske, vestlige lande. Hvis Hovedbanegården i København — hvad guderne forbyder! — lå i Sovjet, ville alene herretoilettet beskæftige 60 mennesker fuldtids.

Og der ville aldrig være noget toiletpapir alligevel — eller netop derfor.

Fingeret interview mellem lokal og rejsende.

Russer: — Hvad mener De om Moskva?

Svar: — Den er stor.

— Jamen hvad ellers?

Humøret var højt — inden kampen vare fløjtet i gang på Lening Stadion — Foto: Lars Skaaning

e enige ihjel

r Danmark tabte

**Dan Turèll
i Moskva**

— Hvornår går flyet?

Sovjet er som man siger et 'interessant land'. Hvis ellers man har overbærenhed nok.

Man får det indtryk, at russerne har opsat deres uendelige kedsommelige hverdagsprocedurer med henblik på at udnytte livet nyttigt — i sovjetisk forstand. Noget skal tiden jo, som præsten i Vangede i sin tid med danske præsters vanlige originalitet og opfindsomhed bemærkede, gå med og hvis man kan bruge en time på at få et morgenæg, så synder man da ikke så længe.

Sandsynligvis er der — i dette særdeles ideologisk bevidste land — tale om en systematisk livserkendelse. Eftersom eksistensen er en beklagelig byrde, handler livet om at udholde kedsomheden.

De unge russerne bliver, forestiller man sig, oplært fra barnsben. Opmuntret af stolte forældre og kærlige bedste-forældre gør de stadig større fremskridt i ingenting at bestille, ingenting at tænke, ingenting at igangsætte. Omkring de 50 har de lært det til gavn og virtuositet og vil som fejrede nationale symboler i de resterende år demonstrere deres dels medfødte, dels udviklede talent til at kede sig med en anstand som ved en engelsk kirkebazar — ikke én gang om året men hele året.

Deres udsendte — med assistent — havde i går, som en simpel praktisk illustration, den fornøjelse at anvende 5 — skriver fem — timer til at få en telefonkontakt til Politiken. Og det forener verdens såkaldte hovedstæder! Herre Jemini, som Søren Kierke-

gaard så ofte og så sandfærdigt sagde. På kære lille Malta — eller Grønland, for den sags skyld — ville de enten ordne det på fem minutter eller sige det var umuligt. Klar melding.

Den sovjetiske mentalitet synes at være, at klare meldinger ikke eksisterer.

Alt kan lade sig gøre.

Lige indtil man be'r om at få det gjort. Men det er interessant at være i et land, hvor folk (bogstavelig talt) lever af at kontrollere og stemple hinandens middagskuponer.

Ikke fordi Sovjetunionen er et diktatur, langtfra. Det er det perfekte ordenssamfund. Lov og orden! Der er bare kun én måde, tingene kan gøres på:

At kede hinanden ihjel. Og være enige om det.

Endelig skal vi hilse og sige, at alt er sig selv. På Bolsjoj-teatret går de samme operaer som for 50 og 100 og 150 år siden. Og det forlyder som *hot news* at Jevtusjenko har skrevet et nyt digt, der priser Sovjets fortræffeligheder over 60 linier af 200 rubler stykket. Det må De *endelig* læse og stille ved siden af Deres 100 dollars-statuetten af Lenin!

Men man skal ikke bare være negativ. Man kan også lære meget af Moskva.

Tålmodighed, f.eks.

Og psykiatri, indsigt i menneskesindets dybder. Moskva er — som Jørgen Hjørtung ville sige — 'en dejlig by'. Jeg vender gerne tilbage igen og beundrer den russiske livsstil — forudsat, min læge vil og kan garantere mig et liv på ca. 200 år.